

V I R O
 SUMME REVERENDO, MAGNIFICO
 ATQVE EXCELLENTISSIMO,
 DOMINO
 HENRICO
 PIPPINGIO,
 S. S. THEOLOGIÆ DOCTORI
 EMINENTISSIMO,
 REGIO, ET ELECTORALI SAXO-
 NICO CONCIONATORI AULICO,
 PRIMARIO,
 AC
 IN SUMMO SENATU ECCLESIASTICO
 ASSESSORI LONGE GRAVISSIMO,
 PARTOS AUSPICATO HONORES, AC RELIQUAS
 DIGNITATUM ACCESSIONES
 OBSEQUIOSISSIME
 GRATULATUR
 M. IO. ADAM CALO,
 ORD. PHIL. IN ACAD. VITEMB. ADJUNCTVS.

VITEMBERGAE,
 PRELO GERDESIANO.

22

MAECENAS SVMME,

Vod inter tot gratulantium plausus cultum
TIBI meum profiteri, et uota pro perpetua
Tua incolumitate nuncupare sustineam,
mihi potius, ut spero, ignosces, quam non
optimam in partem interpretandum duces.

Neque id enim uel quadam animi leuitate, uel inconsulta temeritate mihi sumo; sed deliberato maxime consilio, singularique religione, et obseruantia in Te mea commotus, et communi omnium gaudio de duplicis dignitatis, ejusdemque excellentissimae accessione perfusus. Cum autem eo TIBI nomine gratulari audeo, quod grauissimam SACRORUM in AULA REGIA ELECTORALI ANTISTITIS PRIMARII personam geras, fummosque in Theologia honores, inuidente nemine, sis adeptus: tum eam etiam ob causam, quod summa cum dignitate summas, eminentissimasque possideas animi dotes, et, quae culmen illud, in quo emicas, non magis aequare, quam superare uideantur. Eas filere religioni mihi ducerem, nisi, quo minus multis praedicentur ambagibus, incredibilis Tua modestia, et incomparabilis animi Tui aequitas prohiberet. Itaque mihi suadeo, ne dignis in coelum laudibus efferam diuinam illam orationis uim, dicendique facultatem, qua audientium aures sic percellis,

lis, ac inuitas, quemadmodum formosissimi, fragrantissimi-
que flores prolectare oculos adspectantium consueue-
runt. In Te, quisquis Te auscultat, magna illa Oratorum
nomina: IESAIAS, IEREMIAS, BASILIOS, NAZIAN-
ZENOS, CHRYSOSTOMOS, Ecclesiae redditos arbitra-
tur, qui auditores nunc suauitate oris permulcebant,
nunc, iactis uerborum fulminibus, peruicaces percutie-
bant. Lipsia uniuersa ab ore Tuo multos annos sic pe-
pendit, ut, tanquam catenis, inde egressis, id quod de Pe-
ricle memoratur, uincta traheretur. Quid dicam de do-
ctrina Tua, deque sapientia cum primis coelesti, qua
laude paucissimos pares, neminem superiorem habes.
Quae enim ornamenta PAVLVS, Doctor ille gentium,
in Episcopo deposcit, quasue rerum diuinarum scientias
Decessores Tui: MIRI, LYSERI, HOEI, VVELLERI,
GEIERI, LVCH, GRENI, CARPZOVII, SELIGMANNI
calluerunt, illae ad unam omnes in Te non infunt tan-
tum, sed eminent etiam, caputque uelut altius extollunt.
In conspectu jacent orbis literati, oculosque omnium fe-
riunt tot Academicae Disputationes, tot libri, in lucem
abs Te emissi, qui et meam longe excedunt commenda-
tionem, et non minori cum admiratione, quam utilitate
cognoscuntur. Doctrinis ratio uitae inculcata respondet,
pietasque Coetui Christiano mirifice probatur. Monita
enim diuinissima assiduis sanctimoniae exemplis confir-
mas: quantoque ipse es major, tanto majora moris emen-
datissimi documenta edis, quae cum abs Tuis auditori-
bus, tum abs tot gregis Christiani pastoribus conspicien-
tur. Vnde nihil rectius fieri poterat, quam ut Potentis-
simus REX, ac PRINCEPS ELECTOR, PATER PA-
TRIAE Clementissimus, Tibi, VIR MAGNIFICE, prae
aliis,

aliis, quibus Saxonia abundat, Theologis, SACRORVM
in AVLA REGIA ELECTORALI SAXONICA AN-
TISTITIS PRIMARII splendidam prouinciam dari, de-
ferrique mandaret, optime gnarus, talem Te esse, quo
melior, digniorue uix legi posset. Quae res sicut rei sacrae,
Coetuique puriori multum spondet frugis, magnumque,
in his praesertim Ecclesiae turbis, solatium pollicetur: ita
inter beneficia aeterni NVMINIS maxima numerari, et
deuotissima pariter, atque gratissima mente agnosci debet.
Nec quisquam tam, opinor, fero, tamque impio erit ani-
mo, quin id faciat, quin DEI immortalis tantam agnoscat
benignitatem perinde, atque cultu animi religiosissimo
prosequatur. Ego uero, VIR SVMME, in confertissima
laetantium agmina me pro eo, ut debeo, ingero, iisque
figillatim me adjungo, qui inter MAGNIFICENTIAE
TVAE piissimos clientes nomina sua profitentur. Quan-
tumque una cum iis de nouis, iisdemque summis honoris
Tui incrementis gaudeo, tantum MAGNIFICENTIAE
TVAE tanta bona, tantasque fortunas congratulatum
uenio, DEVM immortalem per sancte, religiosissimeque
obtestans, Te, SVMME REVERENDE MAECE-
NAS, ut diu seruet, ut saluum, incolumemque uelit, ut
consilia Tua bono Ecclesiae suscepta, fausta, ac salu-
taria esse jubeat. His fiet rebus, ut Ecclesia de eo sibi
Praefide summopere gratuletur, qui, uigore animi, uigi-
lantia, armisque sanctioribus instructus, de ueritate reli-
gionis iudicium ferat, turbae Socinianorum, Indiffe-
rentistarum, Anabaptistarum, Fanaticorum, aliorum-
que Antagonistarum obsistat: recte uero sentientes de-
fendat acerrime, protegat, atque tueatur. Dabam
Vitembergae, VI. Kalendas Maias, A. cldo Io cc IX.

Ung VI 3

W 18
V 17

V I R O
SUMME REVERENDO, MAGNIFICO
ATQVE EXCELLENTISSIMO,

DOMINO
HENRICO
PINGIO,

EOLOGIÆ DOCTORI
MINENTISSIMO,

ELECTORALI SAXO
NCIONATORI AULICO
PRIMARIO,

AC

SENATU ECCLESIASTICO
ORI LONGE GRAVISSIMO,

PICATO HONORES, AC RELIQUAS
GNITATUM ACCESSIONES
OBSEQUIOSISSE

GRATULATUR

O. ADAM CALO,
PHIL. IN ACAD. VITEMB. ADJUNCTVS.

VITEMBERGAE,
PRELO GERDESIANO.

